

כד ונתו מלכיהם ביזוה והאבדת את-שׁמם מתחת השׁמים לא-יתיצב אישׁ בפניו עד השׁמדו אתם: **כה** פסילי אליהם תשרפון באשׁ לא-תחמדו פסו וזהב עליהם ולקחת לה פן תגוש בו כי תועבת יהנה אליהו הוא:

כו ולא-תביא תועבה אל-ביתו והיית חרם כמהו שׁקז | תשקצנו ותעב | תתעבנו כי-חרם הוא:

רביעי

א כל-המצוה אשר אנכי מצוה היום תשמרון לעשות למען תחיון ורביחם ובאתם וירשתם את-הארץ אשר-נשבע יהנה לאבתיכם:

ב וזכרת את-כל-הדור אשר הוליקו יהנה אליהו זה ארבעים שנה במדבר למען ענתו לנסתו לדעת את-אשר בלבבו התשמר מצותיו (כתיב מצותו)אם-לא:

ג ויענף וירעבו ויאכלו את-המן אשר לא-ידעת ולא ידעו אבתיו למען הודיעו כי לא על-הלחם לבדו יתנה האדם כי על-כל-מוצא פיי-יהנה יתנה האדם:

חמישי

ד שמלתו לא בלתה מעליו ורגלו לא בצקה זה ארבעים שנה:

ה וידעת עם-לבבו כי באשר ייסר אישׁ את-בנו יהנה אליהו מיסרו:

ו ושמרת את-מצות יהנה אליהו ללכת בדרךיו וליראו אתו:

ז כי יהנה אליהו מביא אל-ארץ טובה ארץ גחלי מים עיבת ותהמת יצאים בבקעה ובהר:

ח ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ-נית שמו ודבש:

יב והנה | עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהנה אליהו לה את-הברית ואת-החסד אשר נשבע לאבתיו: **יג** ואהבו וברכו והרבו וברו פרי-בטנו ופרי-אדמתו דגנו ותירשו ויצהרו שגר-אלפיה ועשתרת צאנו על האדמה אשר-נשבע לאבתי לנת לה:

יד ברוך תהנה מכל-העמים לא-יהנה בך עקר ועקרה ובכהמתו:

טו והסיר יהנה מן כל-חלי וכל-מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל-שנאו:

שני

טז ואכלת את-כל-העמים אשר יהנה אליהו נתן לה לא-תחוס עינה עליהם ולא תעבד את-אליהם כי-מוקש הוא לה:

יז כי תאמר בלבבו רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם:

יח לא תירא מהם זכר תזכר את אשר-עשה יהנה אליהו לפרעה ולכל-מצרים:

יט המסות הגדלת אשר-ראו עיניו והאות

והמפתים והיד החזקה והנרע הנטויה אשר הוצא יהנה אליהו כו-יעשה יהנה אליהו לכל-העמים אשר-אתה ירא מפניהם:

כ וגם את-הצרעה ישלח יהנה אליהו בם עד-אבד הנשאים והנסתרים מפניה:

כא לא תערץ מפניהם כי-יהנה אליהו בקרבך אל גדול ונורא:

שלישי

כב ונשל יהנה אליהו את-הגוים האל מפניה מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פו-תרבה עליה חית השדה:

כג ונתנם יהנה אליהו לפניה והמם מהומה גדולה עד השמדם:

ט אֲרֵץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכַּנְתָּ תֹאכַל-בָּהּ לֶחֶם לֹא-תִחַסֵּר
כָּל בָּהּ אֲרֵץ אֲשֶׁר אֲבִינֶיהָ בְּרֹזֶל וּמִהַרְרֵיהָ תִחְצַב
נְחֹשֶׁת:

י וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ וּבְרַכְתָּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל-הָאָרֶץ
הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַתְּ לָךְ:

ששי

יא הַשָּׁמַר לָךְ פֶּן-תִּשְׁכַּח אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְבַלְתִּי
שָׁמַר מְצֻדֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצֹוֶה
הַיּוֹם:

יב פֶּן-תֹּאכַל וּשְׂבַעְתָּ וּבְתִים טַבִּים תִּבְנֶה וַיִּשְׁבַּת:

יג וּבְקִרְיָה וּצְאֻנָּה יִרְבְּזוּ וּכְסוּף וְזֶהָב יִרְבֶּה-לָּךְ וְכָל
אֲשֶׁר-לָךְ יִרְבֶּה:

יד גַּם לְבַבְךָ וּשְׂכַחְתָּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמוֹצִיאֲךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים:

טו הַמוֹלִיכֶךָ בַּמִּדְבָּר | הַגִּדְל וְהַנּוֹרָא נְחֹשׁ | שָׂרָף
וְעַקְרָב וְצַמְאֹן אֲשֶׁר אִיוּ-מִים הַמוֹצִיא לָךְ מִיַּם
מִצּוֹר הַחֲלָמִישׁ:

טז הַמְּאֲכִלֶךָ מִן בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר לֹא-יִדְעוּן אֲבֹתֶיךָ
לְמַעַן עֲנֹתְךָ וּלְמַעַן נִסֹּתְךָ לְהִיטִבְךָ בְּאַחֲרֵיתְךָ:

יז וְאָמַרְתָּ בְּלִבְבְּךָ כַּחַי וְעַצֶּם יָדִי עָשָׂה לִי אֶת-
הַחַיִּל הַזֶּה:

יח וְזָכַרְתָּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הַנִּתְּנוּ לָךְ כֹּחַ
לְעֲשׂוֹת חַיִּל לְמַעַן הִקִּים אֶת-בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע
לְאַבְרָהָם בַּיּוֹם הַזֶּה:

שביעי

יט וְהָיָה אִם-שָׁכַח תִּשְׁכַּח אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְהִלַּכְתָּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְעַבַּדְתָּם וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ
לָהֶם הִעֲדֹתִי בְּכֶם הַיּוֹם כִּי אֶבֶד תֹּאבְדוּן:

כ כַּגֹּיִם אֲשֶׁר יְהוָה מֵאַבְיָד מִפְּנִיכֶם כֵּן תֹּאבְדוּן
עַקֵּב לֹא תִשְׁמְעוּן בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

א שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל אֲתָה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת-הַיַּרְדֵּן לְבֹא
לְרֵשֶׁת גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעַצְמִים מִמֶּךָ עָרִים גְּדֹלֹת
וּבְצֻרֹת בְּשָׁמַיִם:

ב עִם-גְּדוֹל גַּם בְּנֵי עֲנָקִים אֲשֶׁר אֲתָה יֹדַעַת
וְאֲתָה שָׁמַעְתָּ מִי יִתְיַצֵּב לִפְנֵי בְנֵי עֲנָק:

ג וְיֹדַעְתָּ הַיּוֹם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא-הָעֹבֵר לְפָנֶיךָ
אֲשֶׁר אֲכָלָה הוּא יִשְׁמִינְךָ וְהוּא יִכְנִיעֶם לְפָנֶיךָ
וְהוֹרֵשְׁתֶּם וְהִאֲבֹדְתֶם מִהָרַב כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה לָךְ:

עקב פרשת

- 1: [7:12-16](#)
- 2: [7:17-21](#)
- 3: [7:22-26](#)
- 4: [8:1-3](#)
- 5: [8:4-10](#)
- 6: [8:11-18](#)
- 7: [8:19-9:3](#)
- maf: [9:1-3](#)

Haftarah: [Isaiah 49:14 - 51:3](#)